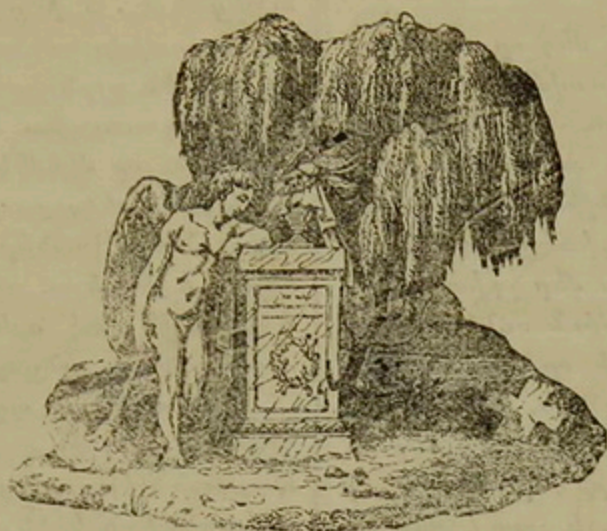

Ի Ս Փ Ա Լ Ի Մ Ա Հ

Ե Ր Ա Ն Ո Ի Հ Ի Ո Յ

Դ Ե Ռ Ա Բ Ո Ւ Ս Ի Կ Ն Դ Ս Տ Ե Ր

ՅԱԿԵՎԲ ԱՂԱՅԻ ԱՇԸԳԵԱՆ ԱՂԷՔԱՆԴԻԱՅԻՈՅ

Օ երծ ՚ի մահուն ՚ի ճիրանաց ոչ զոր ծրնաւ դեռ աշխարհ,
 Յետ այսբանեաց ժամանակաց անվրիպելի փորձառութեանց,
 Սիրտք ՚ի մարմինս ճմլեսցին ցերբ ՚ի մորմնք ցաւս,
 Բաբէ ախոյն մանկութեան որ զսիրտ խոցէ գորովագութ ճնողաց,

Եւ զննչ առնել էր սիրելոյն մինչ գերանդին դառնութեան,
 Խլէ և զկեանքս դեռաբոյսս սպառաստի միշտ յետոյ դրան,
 Մինչ հարկանի զանգակ մահուն միանգամ,
 Ոչ որ իցէ որ գիտիցէ յիշել զաշխարհս և զգորովն,
 Բայց միմիայն հետեւիցի հնչման ձայնին, յաւիտենին ՚ի ժառանգ.